

פעולה לשבת – וישב – שבת חנוכה

מתיוונים או יהודים?

1. משחק- נחלק את השבט למעגלים של 5-10 ילדים. כל ילד בתורו צריך להגיד משהו אחד שהוא עושה שנחשב "יהודי" – כמו תפילה. תפילין. ברכה על אוכל. החניך הראשון שלא מוצא פעילות 'יהודית' ביום יום שלו יוצא מהמשחק. בסוף מאחדים למעגל אחד את כל האלופים מכל המעגלים. האחרון שנשאר במעגל האלופים הוא המנצח הגדול!
2. נדבר עם החניכים על המשחק שעשינו – נשאל אותם איך היה המשחק אם היינו מבקשים מכם להגיד כל פעם משהו אחד שאתם עושים שהוא לא דווקא יהודי. כמו ללמוד. לשחק כדורסל. ללכת לבית ספר. לשחק במחשב. לראות טלוויזיה. ללכת לשופינג. הרשימה לא הייתה מסתיימת ואף אחד לא היה מפסיד... נשאל את החניכים – מה המרכז בחיים שלנו? האם אנחנו מדגישים וחשוב לנו החיים היהודים – תורניים שלנו? ממה אנחנו מתלהבים יותר – מללכת לסניף או מללכת לשופינג? מה יש לנו יותר בחיים – את החול או את הקודש?
3. נלמד את המקור המצורף בדף הבא.
4. בשבוע האחרון היינו עדים שוב להצפת האנטישמיות ברחבי ארה"ב והעולם. בתקופה כזו של חושך כל כך גדול, כשהאנטישמיות המכוערת מרימה ראש – אנחנו צריכים להיזכר בגאווה מי אנחנו. יהודים מול יוונים והתיוונות זה לא רק בחנוכה. להשתדל על אורח החיים היהודי, על עבודת השם, על רוחניות זה מאמץ חיים! נלמד מבית הלל – שכשם שכל יום מוסיפים נר בחנוכה לנר שדלק אתמול, גם אנחנו נוסיף אור כל יום מחדש. נקבל על עצמנו מעשים טובים. נתחזק ברוחניות ובעבודת ה'. נהיה יותר יהודים ונפיץ את האור של הקב"ה בעולם.

שבת שלום וחג שמח מחדר השאלות!

לשאלות הערות ומחשבות על הפעולה – שלחו לנו הודעה באינסטגרם או בטיקטוק של חדר השאלות!

יש לכם במקרה שאלה לא פתורה? על הפעולה, או בכלל? אנחנו כאן בשבילכם – גם בוואטספ! שלחו הודעה 02-3764999!

מה חנוכה מלמד אותנו? איזה תהליך מזמנים לנו שמונת הימים הללו?

חג החנוכה פותח מעלה על נס את אחת ההתמודדויות הכי יומיומיות שלנו והוא יחסנו לעולם שסביבנו. בחנוכה אנו צריכים לשאול את עצמנו האם, ועד כמה, קיים פער תרבותי בין היהדות לשאר התרבויות והדתות בעולם. מאבק המכבים ביוונים היה כידוע לא רק מאבק לעצמאות מדינית. היה זה בראש ובראשונה מאבק תרבותי בין עולם ערכים יהודי לעולם ערכים מודרני יווני.

האם הפער שאותו הבליט המכבים במלחמתם בהתייוונות עודו קיים, או שמא אולי הוא דווקא הצטמצם ואף נעלם עם השנים?

נראה כי שתי פנים לתשובה לשאלה זו וממילא גם להתמודדות עם ההשלכות. תשובה אחת באה לידי ביטוי בדרך המאבק שאותו בחרו בית חשמונאי, מאבק פיסי מחד שנלחם ברוע, אולם מאידך מאבק שבא לידי ביטוי ברובד הרוחני של הדלקת המנורה והוספת אור בכל מקום שבו קיים חושך.

מקובלים אנו כי יהדות המשפיעה בדרך של הפצת הטוב, בכוחה להגביר את המודעות לעושרו הרוחני של העם העתיק בעולם. מודעות זו בכוחה להוסיף אור בכל דרכינו, והיא זו אשר תביא בסופו של דבר גם לחזון אחרית הימים שבו יאמרו גויים רבים "לכו ונעלה אל הר ה' בית אלקי יעקב" (ישעיה ב').

נראה כי ניתן להחיל הסבר זה גם על מחלוקתם של בית שמאי ובית הלל, שהטעם הפנימי של מחלוקתם לא היה על סדר ההדלקה כמו על השאלה כיצד יש לנהל מאבק תרבותי בינינו לגויים שסביבנו.

בית שמאי סברו כי 70 הפרים המוקרבים בחג הסוכות, שכידוע נמשלו לאומות העולם, הרי הם הולכים ופוחתים כפי שהשפעתם התרבותית של אומות העולם הולכת ופוחתת. הקישו בית שמאי את הדבר לנרות החנוכה המסמלים את המאבק הרוחני ברוחות החיצוניים, ובסדר הדלקה שקבעו הם הנציחו את היעלמות השפעתם של אומות העולם ושל דרכם התרבותית.

לעומת זאת, בית הלל נקטו בשיטה של הוספת אור ובהבנה כי רק הארת ערכיה המקודשים של התורה בצורה הדרגה, מיום ליום, על פי סד של "מעלין בקודש ואין מורידין", תושפע גם התרבות העולמית ואנו נהיה בחינת "אור לגויים".

נקח מכאן לקח גם כלפי עצמנו, ובימים אלה של חושך, חוסר בהירות כלכלית ואיומים מצד אויבינו, נוסיף אור בכל המעגלים והמשמעויות. זוהי משימתנו העיקרית בכלל ובחנוכה בפרט, ומתוך כך יאיר עלינו אורה של גאולה שלמה בקרוב.

הכותב הינו הרב תומר גרוסמן הוא שליח החינוך המרכזי של תנועת "בני עקיבא" בצפון אמריקה. לקוח מתוך אתר רבני צהר
<https://www.tzohar.org.il/?p=1688>